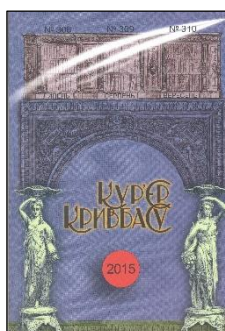
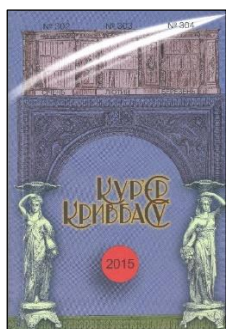

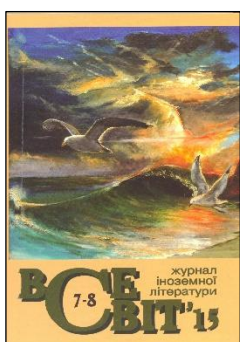
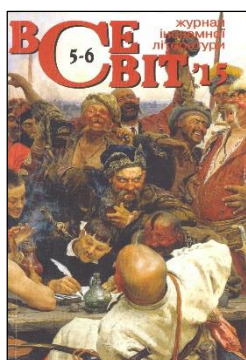
Огляд новинок вітчизняної та зарубіжної художньої періодики

(квітень – жовтень 2015 р.)

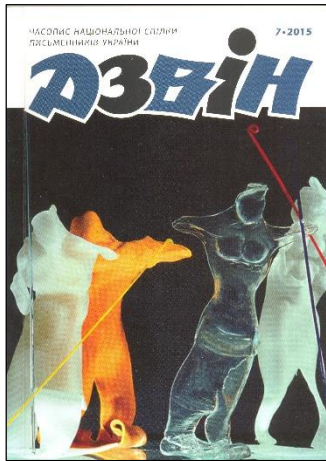
Сторінками історії

Патріарх сучасної української прози **Юрій Мушкетик** написав ще один історичний твір – «Іду на ви». **Повість давно минулих літ.** (журнал «Кур'єр Кривбасу», №302-304, 308-310 (січень, лютий, березень) за 2015 р.). І це справді так. Автор розповідає про давно минулі літа: про історію української землі ще до Київської Русі, коли в Києві правили князі Аскольд і Дір. Мудрий князь Аскольд був першим правителем давньоруської держави, прямим потомком легендарного князя Кия, засновника Києва. Аскольд хоробро боронив Київ від хазар, але загинув від рук підступних варягів і своїх київських бояр. Автор розповів про князів Олега, Ігоря, Святослава та княгиню Ольгу. Вони захищали свою землю і Київ від степових кочівників, від печенігів і половців, розширювали кордони і зміцнювали Давньоруську державу. Авторіві вдалося правдиво і цікаво розповісти про життя простого люду та передати красу нашої багатой і щедрої землі.

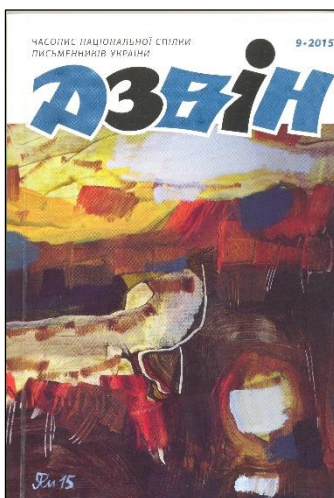
Про добу козацтва пише **Богдан Сушинський** у новому історичному романі «**Шабля, освячена Римом**» (журнал «Всесвіт», №5-6, 7-8 за 2015 р.). В центрі уваги автора – гетьман запорізького козацтва Іван Сулима – «один із тих легендарних ватажків, слава і безсмертя яких стають славою і безсмертям нації». Він був морським гетьманом запорожців – здібним і наполегливим у спробах ослабити Крим і Туреччину. В одному з походів він потрапив у полон до турків і в неволі провів 15 років. Історію його визволення розповідає цей роман. Повернувшись на Запорізьку Січ, Іван Сулима здійснив вдалий похід на Азов, що перебував у турецько-татарських володіннях, на Акерман та Ізмаїл. По дорозі на Січ, Сулима з тисячею досвічених козаків у 1635р. знищив на правому березі Дніпра польську фортецю Кодак, що була південним форпостом Польщі. Далі Сулима повів свій загін та загони повстанців з навколишніх країв на Чигирин, Черкаси та Корсунь. По суті, він розпочав визволення Правобережної України від Польщі. Це було початком тієї справи, яку потім довершив Богдан Хмельницький. І. Сулима з своїми старшинами був підступно схоплений і відісланий до Варшави, де його стратили. Навіть заступництво Папи Римського Павла V, на жаль, не врятувало гетьмана

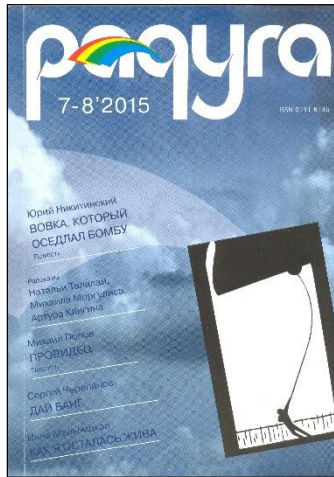
Роман-молитва **Тетяни Пишнюк** «Едігна» (журнал «Дзвін», №7 за 2015 р.) розповідає про дочку французького короля Генріха I і Анни Ярославни, сестру короля Філіпа, онуку київського князя Ярослава Мудрого, яку звали Едігна. Дев'ятнадцятилітньою Едігна, втікаючи від небажаного примусового шлюбу, залишила Париж влітку 1074 р. Вона відмовилась від спілкування з родиною та від матеріальних благ, щоб піти у світ, прагнула знайти Русь, золотоверхий Київ, звідки прибула колись її мама і де живе її величний рід, про який розповідала матуся і який з'являвся в її уяві і видіннях. Але волею долі дівчина знайшла притулок у невеликому містечку в Баварії. Тут вона лікувала хворих травами, бо була наділена чудодійними здібностями; втішала і допомагала тим, хто потрапив у біду; багато часу віддавала дітям жителів містечка, навчаючи їх читанню і письму, прилучаючи до християнських цінностей. Її милосердя і відданість людям до останнього дня земного життя зробили ще одну незвичайну справу: вдячні баварці визнали її святою.

У №9-10 журналу «Всесвіт» за 2015 р. серед інших творів виділяється повість класика бельгійської літератури **Марселя Тірі** «Проїздом у Києві». Твір висвітлює бурхливий і складний період української історії – зиму 1917-1918 рр. Автор (він же і головний персонаж повісті) у складі трьохсот бельгійських вояків боровся на фронтах Першої світової війни на боці російської армії, зокрема, брав участь у наступальній операції Південно-Західного фронту проти австро-угорських і німецьких військ – Брусилівському прориві 1916 р. в Західній Україні. У грудні 1917 р. бельгійці прибули до Києва, де стали свідками української революції та захоплення столиці 9 лютого 1918 р. загонами Михайла Муравйова. Автор розповідає про ці події детально, а також знайомить читачів з непередбачуваними поворотами долі, зі страшним відчуттям невідомості, незахищеності людей у стрімкому і немилосердному вирі подій тих днів у Києві.

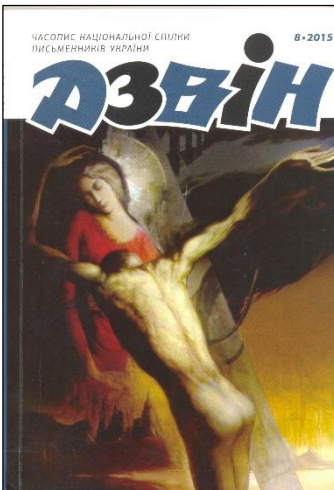

Микола Мачківський написав роман-реквієм «Каратель» (журнал «Дзвін», №9 за 2015 р.). Новий твір розповідає про страшні події Великої Вітчизняної війни у рідному авторові Поділлі. З болем читаються сторінки про спалені села, замучених, розстріляних та спалених селян (дорослих і дітей); про змучених бідною і злиднями матерів, які в смертельній круговерті намагалися рятувати своїх і чужих дітей. Війна – це мужність одних і ганьба других, які споганили своє людське призначення. Серед цього опинився один із персонажів роману угорець, Імре Габор. Йому доводилося стріляти і вбивати, і це пекло його душу, гнітило відчуття непоправного і непростимого. Та кілька людей, дякуючи йому, врятувалися. Маленького хлопчика він виніс з палаючої хати. То хто ж він? Для одних – каратель, для інших – рятувальник. Як непоєднувані якості можуть суміщатися в одній людині?

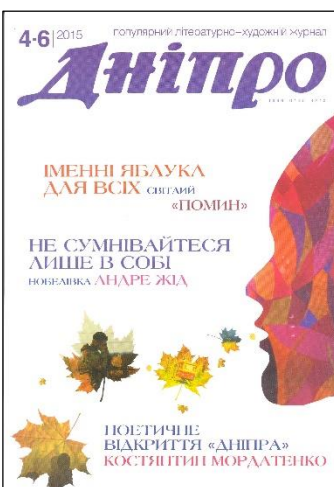

Повість **Михайла Попова «Провидець»** (журнал «Радуга», №7-8 за 2015 р.) розповідає про одну із сторінок життя Європи XVI ст. До перемоги над інквізиторським мракобіссям було ще дуже далеко. До офіційного покаяння Ватикану за тортури і спалювання живцем інакодумців пройде кілька століть. До всіх цих бід у Європі додалась ще одна – епідемія чуми, яка забрала мільйони життів. У цей час набувають розквіту астрологія, алхімія, окультизм, пророцтво. Саме в цей час випало жити Мішелю Нотрдаму – відомому як Нострадамус. Ким він був? Великим вченим-астрологом? Медиком? Хіміком? Містичним пророком? Чи талановитим авантюристом? Багато темного і загадкового в пророцьких передбаченнях Нострадамуса. І ніхто не може сказати напевно: Нострадамус записав створені в його уяві передбачення чи записав передбачення іншої людини. Про все це, а також про приреченість і випадковість в долі людини – повість «Провидець».

Сучасність на папері

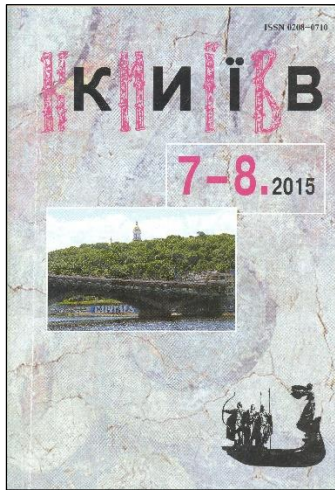

Новий роман **Йосипа Струцюка «По дорозі до Савур-могили»** (журнал «Дзвін», №8 за 2015 р.) – це талановито викладена сувора правда про сучасні реалії. Крізь призму долі автор розповідає про теперішню війну на сході України, яка несподівано почалася і невідомо коли закінчиться. Сам письменник сказав так: «...це максимально правдива оповідь про подвиг і відступництво, про перші здобутки і втрати на фронті, про небачену самопожертву в окопах і нечувану зраду в тилу, про те, з чим зовсім недавно зіткнулися ми, українці, виборюючи самостійність і створюючи національну армію».

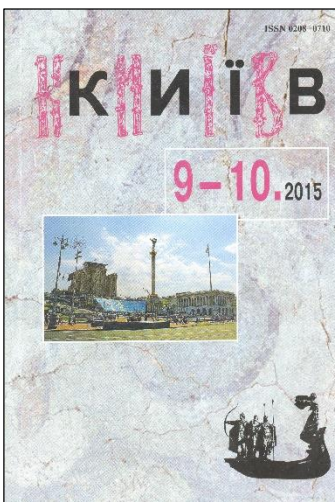

Письменник **Євген Положій** написав нову книгу – роман «Іловайськ» (журнал «Дніпро», №4-6 за 2015 р.). Твір – про трагічні події на сході України: під Іловайськом в серпні-вересні 2014 р. Роман увібрав у себе розповіді про воєнні події десятків очевидців, з якими автор спілкувався, та історії близько сотні учасників трагедії. У романі немає прямої відповіді на питання, що стало причиною поразки під Іловайськом: зрада, наслідок незкоординованих дій Міноборони і МВС чи щось інше. Книга побудована на реальних подіях. Це чесне зображення страшної війни, яка ще нікого не зробила кращим, та, всупереч вогню, крові, болу, люди залишаються людьми.

Наша землячка **Наталя Горішна** відома як талановита перекладачка російської поетичної класики. І найперш за все – книги поезій Володимира Нарбута (брата нашого видатного графіка Юрія Нарбута). Нині Наталя Горішна постає в новому амплуа – пише прозові мініатюри. Тринадцять її мініатюр під загальною назвою «Синій вогонь» надрукував журнал «Київ» у №7-8 за 2015 р. У них яскраво відчувається відлуння нашого шаленого і швидкоплинного часу з його людьми (нашими сучасниками), з їх непростим життям, з їх надіями і сподіваннями, з втратами і здійсненими мріями.

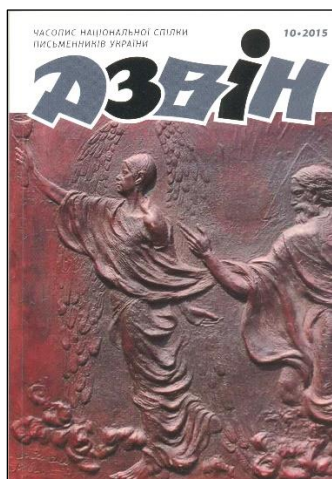
Валерій Гужва пише про наших сучасників. Його новий твір «**Стежка Голіцина**» надруковано у журналі «Київ» у №9-10 за 2015 р. Головний герой цієї історії – відомий актор театру та кіно 30-річний Ярослав Птиця. У його творчому та особистому житті були успіхи й знахідки, які чергувалися з розчаруваннями і невдачами. Життя цікаве ще й тим, що в ньому трапляються несподівані події: як приємні, так і не зовсім. Одного разу герой роману виграв у казино дуже велику суму грошей, але скористатися ними не встиг: їх у нього вкрали. Але врешті-решт, все закінчується добре і цікаво...

Один із авторів журналу «Радуга», №9-10 за 2015 р. **Олександр Лозовський** пропонує читачам свій новий роман «**Везунчик Митя**». Головний герой – 50-річний Михайло Краснов – журналіст зі стажем. Після закінчення інституту у 80-х роках він був одним із авторів одеської команди КВК. Згодом працював у редакції обласної одеської газети. Талану і енергії вистачило, щоб стати журналістом, якого цінували. Був не занадто принциповим і вольовим, хоча і безвольним його також назвати не можна, скоріше просто розважливий. В силу обставин у 90-х рр. зі своєю сім'єю переїхав до Ізраїлю, де жили багато його друзів.

Життя залишилось ніби таким же, тільки він став більш уразливим; незмінним залишилось минуле, в якому він кохав і його кохали. Автор цікаво, доброзичливо, з ноткою легкої іронії розповідає про життєві події.

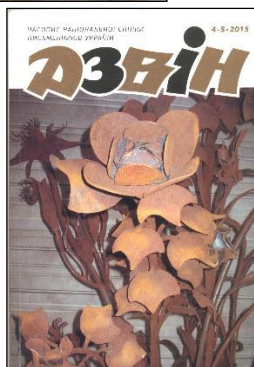
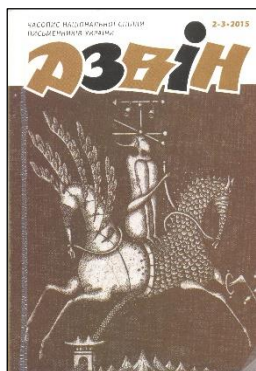
Люди і долі

В журналі «Дзвін», №10 за 2015 р. опублікований один з останніх нових творів Романа Іваничука «Серед повені книг». Записки бібліофіла: про книги і про себе.

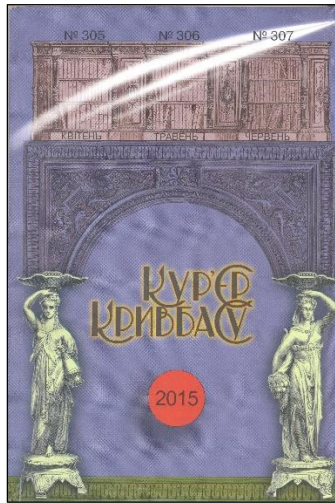
Автор зацікавлює читача розповіддю про свою домашню бібліотеку, яка налічує більше десяти тисяч книг. Письменник розкриває нам етапи створення власної бібліотеки від найпершої книги, подає деякі історії про цікаві рідкісні і цінні видання, а також щасливі миті творчого життя, сповненого прецікавих мандрівок серед книг і людей. А разом з тим автор розповідає про людей, яких він добре знав, був знайомий, або читав чи захоплювався їх книгами.

Скарбниця мемуарів

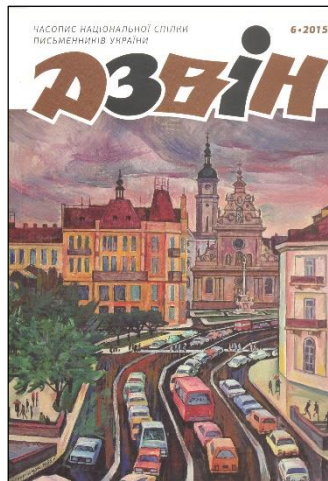
Журнал «Дзвін» у в №№2-3, 4-5 за 2015 р. пропонує читачам спогади видатного фольклориста, збирача українських народних казок Миколи Зінчука під назвою «У пошуках народних скарбів». У них міститься розповідь про найщасливіші дні дитинства автора; про роки розкуркулення, колективізації і голоду 1932-1933 р., страшні репресії, жертвами яких були й родичі М. Зінчука; про страшні роки війни 1941-1945 рр. Після війни Микола Антонович навчався у Львівському педагогічному інституті, і студентські роки він згадує як чудовий період життя. Потім було вчителювання... Коли наближався 50-літній ювілей М. Зінчука, він зацікавився фольклором. Казкові сюжети заповнили уяву автора. Він став записувати народні казки, пісні, легенди, оповідання, перекази, демонологічні розповіді, народні анекдоти, приказки, прислів'я в Чернівецькій області, на Поділлі, Гуцульщині, Бойківщині, Наддніпрянщині, Закарпатті. За 37 років М. Зінчук записав і підготував до друку 8300 народних казок, що були видані 40 томами і є своєрідною великою енциклопедією українського народного життя.

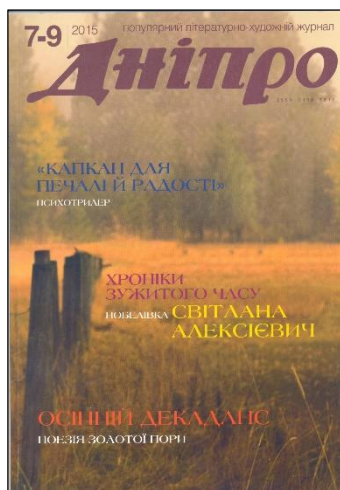
Український письменник та літературознавець **Андрій Кондратюк** пропонує читачам свій новий твір – повість-спогад «Там земля мила» (Kur'єр Кривбасу» №305-307 за 2015 р.). Спогади – те, що неминуче залишає нам час. Письменник часто приїжджає до рідного хутора, до старенької батьківської оселі на Рівненщині. Тут пройшло його дитинство, і через пережиті літа в пам'яті постають картини щасливого дитинства, коли мама і батько були найважливішими і найріднішими людьми. В рідному краї пройшли випробування їхнього роду, страчені молоді життя, були підступи і зрада, гоніння і стеження. Автор перегорнув сторінки української трагічної історії. Неперевершений хист оповідача робить сумні спогади світлими і добрими.

Містичні пригоди

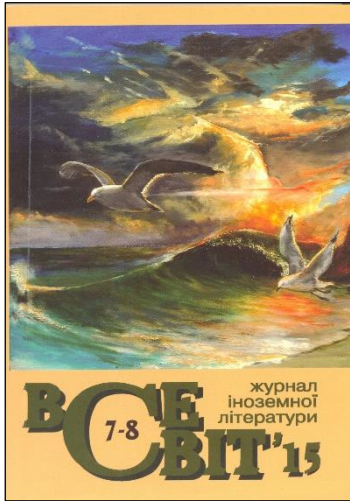

У часописі «Дзвін» №6 за 2015 р. побачив світ новий твір **Дмитра Кешелі** – роман-феєрія «Притчі з долини снів». Реальні події відбуваються в Карпатах, у Мукачівському замку, біля гори Ловачка. Ці місця багаті казками, містичними оповіданнями, легендами, овіяні таїною та загадковістю. Герої роману тут переживають все те, що їм суджено в земному житті. На жаль, на їхню долю випадають втрати найближчих і найдорожчих людей: і звідси – печаль втраченого кохання, загубленого щастя і змарнованих надій, яких ніколи не повернути. Проте автор дає надію читачам, а своїм героям – можливість зустрітися з тими, хто пішов у невідомі досі дивовижні, як тепер прийнято говорити, паралельні світи.

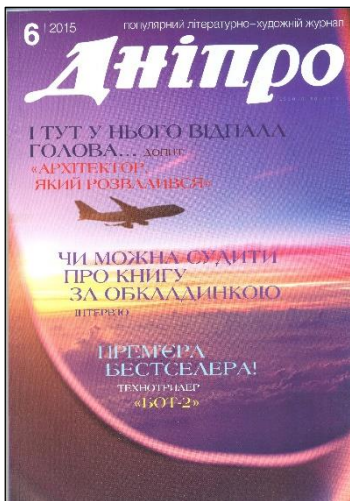
Часто ці зустрічі приносять не тільки радість, а й сльози, горе і відчай. Долина снів у романі – це брама у світ, де зникає матеріальне, закінчується час і починається Вічність. Роман сповнений надією на майбутнє, заради якого варто жити, найніжнішим світлом, яке дуже легко зруйнувати темрявою.

Вийшов цікавий та захоплюючий, на думку читачів, психотрилер **Сергія Кемберя** «Капкан для печалі й радості» (журнал «Дніпро», №7-9 2015 р.). Сюжет твору до останнього рядка залишається інтригуючим. Проте автора більше цікавить психологія трьох молодих людей – Еміля, Сашка і Ліни, які опинилися в любовному трикутнику. Двоє з них зрадили довіру людини, яка вважала їх своєю сім'єю. Через два роки по тому волею долі вони втрьох зустрічаються випадково. І ця зустріч допомогла кожному знайти відповідь на найболючіші і найважливіші питання.

В журналі «Всесвіт», №7-8 за 2015 р. можна прочитати новий переклад всесвітньовідомої філософської притчі **Річарда Баха «Чайка на ім'я Джонатан Лівінгстон»**. Переклав з англійської Андрій Євса. Це алегоричний твір про життя людської душі – про її злети, падіння і вічне прагнення до довершеності на шляху пошуку сенсу буття. Автор переконаний, що існує космічний закон: те, що народжується в наших думках, з'являється в дійсності.

Уривок з нового роману автора першого українського технотрилера **Макса Кідрука «Бот-2». Гуаякільський парадокс»** надруковано в журналі «Дніпро» в №6 за 2015 р. Сам автор про свій роман сказав так: «Події другої частини «Бота» відбуваються через п'ять років після закінчення першої книги. Дія відбувається в січні 2015р. в еквадорському місті Гуаякіль. Унаслідок невідомої інфекції, яка прийшла із води, люди стають навіженими і починають вбивати інших». Автор радить людству не загравати з власною технологічною могутністю, адже у світі є речі, яких ми не знаємо і пояснити не можемо.

Подорожуючи світом

В'ячеслав Сахно подарував читачам новий твір в жанрі «Пригоди. Подорожі і географія». Це роман **«Білий пітон»** (журнал «Київ» №5-6, 7-8 за 2015 р.). Головний персонаж – молодий чоловік, за фахом перекладач з іспанської (до речі, як і сам автор), їде в радянське угруповання військ перекладачем аж за добрих 12 тисяч км від Києва в Африку, в Мозамбік. «Мені забаглося, – каже автор, – пожити якийсь час не в своїй шкурі, укольоровити своє нудне й сіре життя. Та я й голову не клав, що сам собі плету липке й міцне павутиння, з якого годі виплутатися. На мене чекало хоч і кольорове, але жаске кіно з чорними та білими персонажами». Читач може дізнатися багато цікавого про далеку, невідому і таємничу Африку, її людей, їх життя та легенди.